

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Claudii Fleury, Presbyteri, Prioris Argenteliae Et Reg.
Christianiss. A Confessionibus Institutiones Juris
Ecclesiastici**

Fleury, Claude

Moguntiae, 1760

IX. De sepulturis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67899](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67899)

VIII. SED versiones in linguas vernaculas inde a sæculo XIII. suspectas habuit ^{damnata vernaculis.} Ecclesia, eo quod Albigenſes aliique hæretici, ſpreta auctoritate Eccleſiæ, divinos libros ad ſuos ſenſus detorquendos ſibi ſumſerunt ¹. Unde Episcopis mandatum, ne promiſcuum talium verſionum uſum cunctis permittant, niſi qui a paſtoribus idonei reputentur ad fructum ex eis percipiendum: nec ulla nova verſio ſine Episcopii auctoritate divulganda ².

1) *Conc. Tolof. 1229. c. 14.* 2) *De libr. prohib. reg. 4.*

C A P. IX.

D E S E P U L T U R I S.

I.

CADAVERA fidelium, qui in communionē ^{in terra ſancta.} Eccleſiæ deceſſerunt, quoad ejus fieri poteſt; in terra ſancta in cœmeteriis vel prope Eccleſias ſepelienda ſunt, ut eorum propinqui & alii fideles, quoties ad ea ſacra loca veniunt, nec non ſancti, qui in iis adorantur, pro eis domino preces fundant ¹. Cœmeterium propterea benedicendum hoc modo: Episcopus, poſtquam in eo quinque cruceſ ſolo defixit, ad potiorem in genua proſtratus, Litanias recitat, totum locum aqua benedicta adſpergit, pſalmis pœnitentialibus recitatis, & coram ſingulis crucibus preces effundit, quibus ſpes remiſſionis peccatorum & beatæ reſurrectionis ingeminatur.

1) *C. 13. q. 2. c. 17.*

non in
ecclesiis,

II. SEPULTURAE non in Ecclesia, sed in atrio vel porticu, vel in exedris, quæ extra Ecclesiam esse censentur, fieri debent ¹. Interim inde a sæculo X. contrarius usus invaluit, eo quod Episcopi interdum aliique sancti homines in Ecclesiis sepelirentur ². Sepeliendus est quisque in cœmeterio parochialis Ecclesiæ suæ, ubi eucharistiam sumpsit, vel decimas solvit & oblationes. Liberum quoque, more sanctorum patriarcharum, sepulchra majorum; liberum cuique, quam velit, sepulturam eligere, ut nec uxor necessario sit in sepulchro mariti condenda ³.

1) *Concil. Braccar. c. 36. Tribur. c. 17. Nannet. c. 6. C. 13. q. 2. c. 15.*

2) *C. 18. ibid. THEODULF. c. 9. 3) C. 1. 7. X. de sep.*

fidelliam
cadavera
sepelien-
da,

III. MORTUI post certum spatium, ut de morte nullum dubium, sepeliendi sunt, postquam veteri more coram cadavere Missa celebrata est ¹. Pompa funebri, accensis cereis, inter cantum Psalmorum pœnitentialium pro remissione peccatorum defuncti cadaver efferendum. Presbyteri & cuncti clerici, amictum & ornamenta ordinis induti, in præcipuo cœmeterii loco, condendi sunt. Est & suus infantum, quorum salus indubia, locus, quorum funera cantu encomiastico celebrantur. Sepulcorum corpora, nisi gravi de causa & diserta Episcopi venia, non effodiuntur.

1) *Ritual. Rom.*

gravis

IV. OMNIUM canonum præceptum est, ne quid pro sepultura, vel obtentu aperiendæ terræ, vel luminarium, aliorumque

sumtuum causa, quibus bona suppetunt ecclesiastica, muneris exigatur, ne sacerdotes terram vendere aut de mortibus, si ex cadaveribus certum compendium, gratulari videantur¹. Permissum tamen & laudabile est, *elemosynam* legari Ecclesiae, ad quam sepeliamur². Quae oblationes quum medio aëvo maximae essent, agris oculis respectae sunt sepulturae in aedibus monasteriorum, quibus cathedrales & parochiales Ecclesiae tanto fructu privabantur. Unde statutum est, ut, quemcumque quis sepulturae locum elegerit, Ecclesiae parochiali semper *quarta pars funeralium* omnium & quarumcumque obventionum relictarum, instar legitimae, danda sit, quam *portionem canonicam* adpellamus, cuius pars quota pro locorum diversitate est diversa.

1) C. 13. q. 2. c. 12. 13. 14. 15. C. 9. X. de simon.

2) C. 9. 10. 11. *ibid.*

3) C. 8. 10. X. de sepult. Cl. 2. eod. C. 9. X. de sepult. Concil. Trid. sess. V. 25. Ref. c. 51.

V. IN Francia portio canonica exulat: sed quocumque quis loco sepeliatur, parochus cum clero suo cadaver domicilio effert ad portam Ecclesiae monasterii, in quo sepeliendum: ubi postquam religiosus asseveravit, defunctum in communionem Ecclesiae decessisse, recedit, luminariumque dimidiam capit. Ita inter parochos & religiosos Parisiis conventum¹. Parochorum *honorarium* pro diversitate dioecesium, praesertim ruri degentium, qui certis redditibus destituuntur, varie definitum: unde prohibitio de non exigendo restringitur ad pactum praecedens, & ne

consuetudo
Franciae.

pauperes, qui nihil solvere possunt, sine solemnibus sepeliantur ².

- 1) *Arrêt du 27. Mars 1646. Mem. du Clergé part. 1. tit. 2. c. 6.*
- 2) *Ritual. Rom.*

quibus
sepultura
denegatur?

VI. SEPULTURA ecclesiastica solis fidelibus conceditur; deneganda itaque infantibus non baptizatis, adultis infidelibus, hæreticis, excommunicatis, in manifesto peccato, veluti in duello vel propria manu interentis, usurariis, concubinariis publicis, sacramenti paschalis contemtoribus, verbo, cunctis peccatoribus impœnitentibus ¹. Hi omnes privantur sepultura & precum fructu, &, si in loco sacro conditi, effodiendi sunt ac projiciendi ², ut defuncti memoria infamia oneretur, & viventibus terror incutiatur. Qui ultimum supplicium passi sunt, sepeliri possunt, si condignam pœnitentiam egerint ³.

- 1) *C. 2. de hæret. in 6. C. 2. de usur. in 6. C. omn. utriusque X. de pœnit.*
- 2) *C. 12. X. de sepult.*
- 3) *C. 13. q. 2. c. 30.*

C A P. X.

DE BONIS ECCLESIASTICIS
IN UNIVERSUM.

I.

Bona ec-
clesiæ ne-
cessaria.

DEVENIMUS ad res *temporales*, quæ Deo consecratæ usibus Ecclesiæ destinatæ sunt. Nulla universitas sine bonis communibus subsistere